

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113203684
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2113203684.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 125,00 € a nemajetkovej ujmy 825,00 €, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným dňa 27.9.2012 na Okresný súd Senica domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil že žalovaný je zodpovedný za škodu ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX dlžníčkou (povinnou) O. F., nar. XX.X.XXXX, (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX13041/2009) v zákonom stanovenej lehote, a aby rozsudkom rozhodol že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 125,00 €, a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 825,00 €, a náhradu trov konania. Uviedol že žalobca je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov, a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním (postupom podľa § 38 Exekučného poriadku), zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 2180459 Michaelou Riškovou, nar. 9.3.1976 (správne má byť 24.5.1988), pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX13041/2009. Nakoľko exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21.12.2010, a to rozhodnutím o poverení, keď k rozhodnutiu o poverení došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 15 mesiacov). Postup exekučného súdu hodnotí žalobca ako nesprávny a v rozpore so zákonom (§ 44, ods. 2 Exekučného poriadku), pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia

nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48, ods. 2 Ústavy SR. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovi vznikla majetková škoda v sume 125,00 € predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, keď vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,00 €, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 €. Žalobca si uplatňuje tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 825,00 €, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46, ods. 1 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, a žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá; postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 825,00 €, teda 55,00 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné priesťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený priesťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 660,00 € (v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 475 dní). Žalobca uviedol že postupoval podľa § 15, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Vec bola Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 9NcC/53/2012-14 zo dňa 13.11.2012 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Okresný súd Trnava uznesením sp.zn. 19C/6/2013 zo dňa 12.2.2013 vec vylúčil na samostatné konanie.

Žalovaný sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 16.8.2013 v ktorom uviedol, že žalobca v žalobe síce uviedol časť dôkazov -najmä odkazuje na exekučný spis-, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám; zo žaloby nie je ani zrejmé či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu priesťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pričom má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať priesťahy v konaní súdu - túto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Poukázal na skutočnosť že dňa 23.4.2012 mu boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 - vzhľadom na skutočnosť že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 - mesačnej lehoty ale skôr, pričom poškodený podľa § 16, ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR (žalovaný) ako orgán príslušný podľa § 4, ods. 1, písm. a) zák.č. 514/2003 Z.z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K

nesprávnemu úradnému postupu uviedol, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45, ods. 1, písm. c) zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, čo sa prejavilo veľkým počtom nezákonných exekúcií a zbytočným vznikom trov exekučného konania (v tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ / Asturcom C-40/08/, ktorý nevylučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní, pričom unáhlené konanie zo strany súdu by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti). Zo samej dikcie § 44, ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu, okrem exekučného titulu podľa § 41, ods. 2, písm. c) a d) Exekučného poriadku. Uviedol ďalej že podľa § 9, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní ktorým sa rozhodlo o tom že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ktorým sa rozhodlo že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti ktorým Ústavný súd SR konštatoval že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Zo skutkových tvrdení uvádzaných v žalobách k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009 - v prípade ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie; vzhľadom k uvedenému vzniesol žalovaný námietku premlčania tohto nároku ak došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch zložky vyčíslenej sumy, uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou IS, udržiavanie a správu IS a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné; poukázal na § 1, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. ktoré definuje skutočnú škodu ako trvalé zmenšenie majetku poškodeného, a ušlý zisk ako ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnoženie majetku poškodeného ktoré by bolo možné dôvodne očakávať nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí. Žalobca však neuniesol dôkazné bremeno, nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, pričom paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech. Navyiac, žalobca ako spoločnosť ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred spornými exekúciami, aj po nich. K uplatnenej nemajetkovej ujme žalovaný uviedol že podľa § 17, ods. 3 zák.č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch (podľa odseku 2) sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vznikutej ujmy, a na okolnosti za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba, pričom žalobca poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a taktiež žalobca nespresnil v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto žalovaný nepovažuje za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Žalovaný poukázal na skutočnosť že podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, pretože celkové náklady úverov poskytovaných žalobcom, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov sa javia byť vysoké (v niektorých prípadoch predstavujú náklady takmer 100% ročne zo sumy získanej od žalobcu), a podľa všeobecných podmienok dlžník je povinný zaplatiť v prípade nesplnenia zmluvných záväzkov sankciu vo výške 0,25% denne (t.j. až 91,25% ročne), preto je žalobca vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie

nízko príjmových osôb - v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa, a s prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite; súčasne v takejto situácii platí že aj v prípade porušenia práva žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu (v tejto súvislosti poukázal na list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D/2010 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi SR pri EÚ, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, a bolo konštatované že „Problémy v spojitosti s týmito praktikami sa týkajú predovšetkým skutočnosti, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľov práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa....“). Na záver žalovaný uviedol že na základe uvedených skutočností zastáva názor, že žalobca nepreukázal že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia exekútorovi po uplynutí 15-dňovej lehoty, uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmovou, a má za to že stav v ktorom sa žalobca ocitol si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä že si uplatňuje ničím nepreukázané čiastky (či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy); pre nepreukázanie splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. žalovaný považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada aby ju súd v celom rozsahu zamietol.

Súd si pre svoje rozhodnutie zadovážil k nahliadnutiu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave, znaleckým ústavom, ktorý je uložený v 1Spr V/143/2014 tunajšieho súdu. Z uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že úlohou znalca je určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní (znalecký posudok bol vypracovaný za obdobie rokov 2009 až 2012). Podľa záverov znaleckého posudku majetková ujma žalobcu pri typoch žaloby NZP a NP je vo výške 30,76 € (mzdové náklady 4,15 €, náklady na tlač 5,31 €, náklady na úpravu informačného systému 13,86 €, náklady za poštovné 3,01 €, náklady na telekomunikačné služby 4,43 €), pri typoch žaloby ZE je vo výške 31,68 € (mzdové náklady 5,07 €, náklady na tlač 5,31 €, náklady na úpravu informačného systému 13,86 €, náklady za poštovné 3,01 €, náklady na telekomunikačné služby 4,43 €).

Žalovaný sa vo veci, konkrétne ku znaleckému posudku uloženému v 1Spr V/143/2014 tunajšieho súdu (predložený žalobcom), vyjadril podaním došlým súdu dňa 14.4.2014 v ktorom uviedol že znalecký posudok považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu. Poukázal na skutočnosť že znalecký posudok dal vypracovať žalobca, pričom žalovaný nemal možnosť participovať na postupe pri jeho vypracúvaní (preto odpovedá výlučne na otázky žalobcu, bez prihliadnutia na možné argumenty žalovaného); znalecký posudok je navyše vypracovaný iba na základe informácií dodaných žalobcom. Znalecký posudok je vo svojej podstate bezpredmetný, nakoľko predmetom konania je prioritne dokazovanie otázky či v postupe okresného súdu došlo alebo nedošlo k pochybeniu - vo viacerých skončených konaniach však už bolo konštatované že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty nesprávneho úradného postupu zo strany exekučných súdov. Ďalej uviedol že úradný postup exekučných súdov nie je v jednotlivých konaniach identický, preto mal byť vypracovaný znalecký posudok za účelom zistenia konkrétnej škody jednotlivito, pre každé exekučné konanie.

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 11Er/873/2009 súd zistil že dňa 28.12.2009 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnej O. F., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom M.R.S. XXXX, N. Mikuláš, pre vymoženie pohľadávky 272,67 € s príslušenstvom. Okresný súd Senica Uznesením č. 11Er/873/2009-10

zo dňa 20.12.2010, čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 10% ročný úrok z omeškania zo sumy 302,72 € od 15.2.2009 do 27.10.2009, a v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 262,72 € od 28.10.2009 do 27.10.2009), a dňa 21.12.2010 vydal poverenie č. 5205 055633 (na vymoženie sumy 272,67 € s príslušenstvom).

Následne Okresný súd Senica Uznesením č. 11Er/873/2009-17 zo dňa 2.7.2012, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 21CoE/160/2013-69, 21CoE/161/2013 zo dňa 25.7.2014, a v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu SR č. 3Oboer/99/2015 zo dňa 17.12.2015, exekúciu zastavil, žiadnemu z účastníkov náhradu trov exekúcie nepriznal, návrh na prerušenie konania zamietol, povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor).

Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku; miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu v zákonnej lehote.

Účastníci konania resp. ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s vyjadreniami žalovaného, so znaleckým posudkom č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaným Ekonomickou univerzitou v Bratislave, s obsahom spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 11Er/873/2009, ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 28.12.2009 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnej O. F., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom M.R.S. XXXX, N. O., pre vymoženie pohľadávky 272,67 € s príslušenstvom. Okresný súd Senica Uznesením č. 11Er/873/2009-10 zo dňa 20.12.2010, čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 10% ročný úrok z omeškania zo sumy 302,72 € od 15.2.2009 do 27.10.2009, a v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 262,72 € od 28.10.2009 do 27.10.2009), a dňa 21.12.2010 vydal poverenie č. 5205 055633 (na vymoženie sumy 272,67 € s príslušenstvom).

Následne Okresný súd Senica Uznesením č. 11Er/873/2009-17 zo dňa 2.7.2012, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 21CoE/160/2013-69, 21CoE/161/2013 zo dňa 25.7.2014, a v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu SR č. 3Oboer/99/2015 zo dňa 17.12.2015, exekúciu zastavil, žiadnemu z účastníkov náhradu trov exekúcie nepriznal, návrh na prerušenie konania zamietol, povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody 125,00 € - vyčíslil ju ako účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 70,00 €, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,00 €, a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovovaním urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštové a telekomunikačné výdaje vo výške 15,00 €.

Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy 825,00 € - vyčíslil ju vo výške 55,00 € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu (na základe aplikácie doktríny ústavného súdu podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca. 660,00 €), keď podľa žalobcu bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 475 dní.

Žalobca nepreukázal že by počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o nej bol neistote, nepreukázal hrozbu škody, nepreukázal riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, nepreukázal že v postupe Okresného súdu Senica boli zistené pochybenia a prieťahy. Žalobca nepreukázal vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ani ich výšku.

Podľa § 3, ods. 1, písm. d) zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4, ods. 1, písm. a), bod 1. zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3, ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) každý je povinný bezodplatne poskytnúť súčinnosť potrebnú pre predbežné prerokovanie návrhu príslušnému orgánu v lehote určenej príslušným orgánom.

Podľa § 17, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19, ods. 1, prvá veta zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 19, ods. 3 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41, ods. 2, písm. d) a i) zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44, ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom ku dňu začatia exekučného konania) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41, ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. 11Er/873/2009, keď nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 21.12.2010, a to rozhodnutím o poverení, ku ktorému došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 15 mesiacov (v skutočnosti súd rozhodol o žiadosti o udelení poverenia dňa 21.12.2010, keď návrh na súd bol doručený dňa 28.12.2009, teda k rozhodnutiu prišlo o 358 dní / cca. dvanásť mesiacov - uvedenie nepresných údajov žalobcom však na rozhodnutie súdu nemalo podstatný vplyv); žalovaný poukázal na skutočnosť že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní.

Žalobca podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - žalobcu, proti povinnej O. F., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom M.F.S. XXXX, N. O., pre vymoženie pohľadávky 272,67 € s príslušenstvom. Okresný súd Senica Uznesením č. 11Er/873/2009-10 zo dňa 20.12.2010, čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 10% ročný úrok z omeškania zo sumy 302,72 € od 15.2.2009 do 27.10.2009, a v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 262,72 € od 28.10.2009 do 27.10.2009), a dňa 21.12.2010 vydal poverenie č. 5205 055633 (na vymoženie sumy 272,67 € s príslušenstvom). Následne Okresný súd Senica Uznesením č. 11Er/873/2009-17 zo dňa 2.7.2012, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 21CoE/160/2013-69, 21CoE/161/2013 zo dňa 25.7.2014, a v spojení s Uznesením Najvyššieho súdu SR č. 3Oboer/99/2015 zo dňa 17.12.2015, exekúciu zastavil, žiadnemu z účastníkov náhradu trov exekúcie nepriznal, návrh na prerušenie konania zamietol, povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručenu žalovanému požiadal žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnenej v prejednávanej veci - žalovaný na uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neodpovedal z dôvodu že žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, čím bol proces predbežného prerokovania zmarený; v čase rozhodovania súdu uplynula šesťmesačná lehota odo dňa prijatia žiadosti, preto žalobu nemohol súd považovať za predčasnú.

Podľa § 9, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou - nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ vznik škody poškodenému, a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním nemusí súvisieť, alebo ide o postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodráža; úradný postup nie je možné upraviť natoľko detailne aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť, preto správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i z hľadiska účelu ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

S poukazom na uvedené považoval súd nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica za neopodstatnený, aj keď Okresnému súdu Senica bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.12.2009, pričom súd Uznesením č. 11Er/873/2009-10 zo dňa 20.12.2010, čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 10% ročný úrok z omeškania zo sumy 302,72 € od 15.2.2009 do 27.10.2009, a v časti úroku z omeškania prevyšujúcej zákonný 9% ročný úrok z omeškania zo sumy 262,72 € od 28.10.2009 do 27.10.2009), a dňa 21.12.2010 vydal poverenie č. 5205 055633 na vymoženie sumy 272,67 € s príslušenstvom (teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na 358. deň od doručenia súdu) - ohľadne prípadného prieťahu sa nevedlo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez

návrhu účastníkov, ako aj ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania, pričom exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (v konkrétnom prípade bola žiadosť o udelenie poverenia čiastočne zamietnutá!). V prípade ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (v celom rozsahu tak, ako to navrhoval žalobca ako oprávnený), žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie môže čiastočne zamietnuť - takéto rozhodnutie pritom nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená pätnásťdňová lehota. Súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie o zamietnutí (aj iba čiastočnom) žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zákonná lehota neexistuje, a teda nemožno konštatovať že v prejednávanej veci nebola dodržaná lehota na vydanie rozhodnutia (zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval!); zo skutkových okolností ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Naviac, podľa názoru súdu žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o nej bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda; nepreukázal tiež že táto doba viedla k strate jeho legitímnych očakávaní (že nastane zákonom predpokladaný stav), a že by toto vyvolalo riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, keďže v mnohých iných exekučných veciach žalobcu ako oprávneného bola spochybnená právomoc rozhodcovského súdu, resp. materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je zrejmé že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté, pričom v postupe Okresného súdu Senica neboli zistené žiadne pochybenia, súd konal riadne a bez prieťahov - možno konštatovať, že konajúci súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci (resp. nebol v konaní preukázaný).

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy žalobca relevantným spôsobom nepreukázal ich vznik, pričom účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť (povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností), keď procesným dôsledkom spojeným s dôkaznou povinnosťou je neunesenie dôkazného bremena. Účastník ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo dostatočne preukázať že by mu v súvislosti s postupom súdu v exekučnej veci vznikla ním požadovaná škoda či ujma, a neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti na základe ktorých by bolo možné (podľa zákonom určených kritérií) posúdiť vznik a rozsah škody či ujmy. V tejto súvislosti súd konštatuje, že znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave, znaleckým ústavom (na ktorý ako na dôkaz o vzniku a výške majetkovej škody odkazuje žalobca) sa nedá považovať za dôkaz o vzniku škody a jej výške v tomto konkrétnom prípade - v znaleckom posudku je vyčíslená výška škody ktorá mala žalobcovi vzniknúť iba všeobecne, nie však pre konkrétny súdený prípad.

V časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že v prejednávanej veci by stačilo iba aj prípadné konštatovanie porušenia práva, a nie sú dané dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, s prihliadnutím na dôvody uvedené vyššie. Rovnako ako pri vzniku majetkovej škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať (!) vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti na základe ktorých by bolo možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného (resp. exekútora) s povinným, a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nepostačuje ak je len sprostredkovaný; pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba skúmať či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina vzniku škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu - takáto skutočnosť v súdnej veci nebola preukázaná. Preto, ak by aj žalobcovi vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, nebola preukázaná súvislosť ich vzniku s postupom súdu v exekučnej veci.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, t.j. nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, nedostatočné preukázanie vzniku škody / nemajetkovej ujmy a jej výšky, chýbajúca príčinná súvislosť

medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody / nemajetkovej ujmy, súd návrh žalobcu na náhradu škody a priznanie nemajetkovej ujmy považoval za neopodstatnený, a preto ho zamietol.

V konaní žalovaný vzniesol námietku premlčania, ak došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 - o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, nakoľko žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28.12.2009, preto sa súd vznesenou námietkou premlčania ani nezaoberal.

Vzhľadom k tomu, že žalovanému plne úspešnému v spore nevznikli trovy konania, resp. o ich náhradu nepožiadal (§ 151, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), súd rozhodol tak, že náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.